

lige samlinger at sikre, at anbefalingerne fra Beijing og Beijing + 5 indarbejdes. Det gælder f.eks. den kommende konference i år om racisme, og det gælder også den særlige samling om hiv og aids i juni måned, hvor Danmark har medvirket til, at piger og kvinder får særlig opmærksomhed.

Derudover vil vi selvfølgelig arbejde aktivt for, at udviklingsbankerne, Verdensbanken og de regionale banker tager kønsaspektet alvorligt, og man har i de seneste år satset på samarbejdet med bankerne om kønsspørgsmålet. Bl.a. har dansk bistand gjort det muligt for Den asiatiske Udviklingsbank at placere rådgivere i kønsspørgsmål i seks af bankens missioner.

Spørgsmålet om indarbejdelse af kønsperspektivet rejses af Danmark i forbindelse med årsmøder og andre forhandlinger med bankerne, og der arbejdes bl.a. på at etablere to nordiske trustfonde til støtte for en intensivering af Den internationale Udviklingsbanks og Den afrikanske Udviklingsbanks arbejde med kønsperspektivet.

Også i OSCE og i Europarådet vil Danmark fortsætte arbejdet med at fastholde ligestillings-spørgsmål og spørgsmål om kvinders rettigheder på dagsordenen.

Ikke mindst i OSCE har Danmark siden det danske formandskab i 1997 været medvirkende til, at organisationen opmærksomt følger kønspolitiske spørgsmål. Som et eksempel på organisationens aktiviteter kan jeg kort nævne kampen mod menneskehandel inden for rammerne af stabilitetspagten.

Derudover afholdes der i begyndelsen af juni et møde i Wien om bekæmpelse af vold mod kvinder.

Jeg ser frem til en god debat, og ministeren for ligestilling vil så redegøre for de nationale initiativer.

Ministeren for ligestilling (Lotte Bundsgaard): Vi lever i et velfærdssamfund, et samfund, der bygger på demokrati, fællesskab og lige muligheder.

Vi skal alle sammen have mulighed for at kunne bidrage til vores samfund, vi skal have mulighed for at deltage på arbejdsmarkedet, i beslutningsprocesserne og i samfundet som helhed. Ligestilling er en forudsætning for demokrati, derfor prioriterer regeringen ligestillingen højt.

Handlingsprogrammet fra Beijing og slutdokumentet fra New York fremhæver vigtigheden

af at skabe rammerne for, at der nationalt tages initiativer, og at der arbejdes for ligestilling. Det har regeringen arbejdet for, og det vil vi fortsat arbejde for.

Vi har styrket ligestillingsarbejdet på flere områder. Vi har sidste år fået vedtaget lov om ligestilling af kvinder og mænd. Med ligestillingsloven har vi oprettet et uafhængigt videnscenter for ligestilling samt et ligestillingsnævn. Vi har altså skabt en god organisatorisk ramme for det nationale ligestillingsarbejde.

Handlingsplanen fra Beijing og slutdokumentet fra New York slår fast, at nationale regeringer bør forpligtes til at arbejde for ligestilling. Fra regeringens side tager vi den anbefaling til os.

Derfor har vi med ligestillingsloven fået vedtaget, at ligestillingsministeren hvert år skal afgive en redegørelse til Folketinget. Redegørelsen sikrer ligestilling en naturlig plads på den politiske dagsorden. Min redegørelse og perspektivhandlingsplan blev fremlagt i Folketinget den 17. april, og jeg synes, at vi havde en god og en konstruktiv debat.

Beijinghandlingsprogrammet peger på vigtigheden af, at kvinder tager del i beslutningsprocessen. Vi har strammet reglerne op om køns sammensætningen i statslige udvalg og bestyrelser. Efter ligestillingslovens regler bør der i dag være en ligelig kønssammensætning i statslige udvalg, kommissioner og lign.

Disse regler og den debat, vi har haft om det her emne, har vist sig at have effekt, det er jeg meget glad for. Kvinders andel i statslige råd, nævn og udvalg, som blev nedsat i år 2000, er steget til 44 pct. Det er den højeste kvinderepresentation, siden udvalgsloven trådte i kraft i 1985, tallet har de foregående år ligget på 38-39 pct. Jeg håber, at den positive udvikling vil brede sig.

FN anbefaler, at arbejdet med ligestilling sker ud fra en mainstreamingtankegang, det vil sige, at alle offentlige myndigheder skal indarbejde kønsaspektet i al planlægning og forvaltning. Det har regeringen fulgt op på. Mainstreaming er en hjørnesten i vores ligestillingsarbejde og i ligestillingsloven.

Regeringens mål er at indarbejde et køns- og ligestillingsperspektiv i al offentlig forvaltning. Jeg har iværksat et mainstreamingprojekt i staten, hvor alle ministerier er inddraget. Der er nedsat en styregruppe med topchefer for alle ministerierne, og alle ministerierne går nu i gang med hver deres mainstreamingprojekt.